

[Jytte Hilden]

væge mig ind i substansen af eventuelle ændringer i arveafgiftsloven, og det vil sige, at jeg holder mig til denne dydens smalle kongevej.

Men jeg vil da godt sige til ministeren, at han kunne da have vist en større grad af følsomhed over for Folketinget – og man kan jo godt betragte dette forslag som en slags demokratisk næse til ministeren – for ministeren kunne da sige selv, at der måtte komme en diskussion ved den administrative ændring, som ministeren har lavet.

Det er ikke, fordi vi i Folketinget ønsker at blande os i de administrative forhold. Det er ikke, fordi vi skal tage ansvaret fra ministeren, men det er netop, fordi det politisk er en følsom sag. Det havde sådan set klædt ministeren bedre, hvis han var kommet med et forslag – jeg har ingen som helst kommentarer til, om vi ville være enige eller ej, bl.a. fordi vi ikke har set noget forslag – men sådan, at vi i den åbenhed, som karakteriserer vores demokrati, kunne have fået den diskussion.

Jeg synes også, det er ganske uhørt, at ministeren drager diskussionen om et tidligere forslag, der drejede sig om samboende personer af samme køn, ind i denne diskussion. Diskussionen dengang drejede sig om, at vi fik rettet op på nogle skævheder for mennesker, der ikke kunne gifte sig, og den diskussion er vi færdige med. Det problem har vi løst. Så hvis ministeren ligesom os andre vil holde sig til teksten, så ville det såmænd lette processen her i Folketinget.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg er bange for, at jeg ikke kan lette processen her i det høje Ting efter de bemærkninger, fru Jytte Hilden gjorde. For det første skal jeg lige sige, at vi vil afvise dette forslag efter dets indhold, og dermed har jeg talt om indholdet, og der er ikke meget mere at sige om det.

Men hvad er det, der er sket? I fjor fik man gennemført en lovgivning om ændrede arveafgiftsregler for samboende personer af samme køn, således at de ligestillede med arv mellem ægtefæller. Det Konservative Folkeparti stemte – jeg bør vel indføje: naturligvis – imod disse ændringer, der ensidigt tilgodeså samlevende af samme køn, endda

uden begrænsninger for så vidt angår samlivets varighed.

At der samtidig blev gennemført lempelser i arveafgiften for samboende søskende, skal blot nævnes som et rimeligt gode på baggrund af den urimelige, ensidige begunstiggelse af samlevende af samme køn.

Det var derfor en klar urimelighed, at der ikke skete lempelser for samlevende personer i øvrigt. Det blev klart påpeget fra vor side under debatten dengang. Personer, der ikke er samlevende af samme køn, og som ikke er søskende, blev ladet tilbage i fjor.

På denne baggrund er det tilfredsstillende, at ministeren med hjemmel i arveafgiftsloven med den beføjelse, der er givet ham, har udformet regler, der indeholder vilkår, der skal være opfyldt for ved bevilling at give afgifts-nedsættelse for personer, der som arvelader og arving har haft fælles bolig i et åremål. Derved sker der alene det, at der ikke sker diskriminering i samme grad som efter den indførelse af ændret afgift for samlevende af samme køn, som vi indførte i fjor.

Det helt naturlige er, at mennesker af modsat køn lever sammen i ægteskab. Ingen tvivl om det. Men også bofællesskab eller samliv giver for nogle – også nogle, som ikke har eller har haft mulighed for at indgå i et ægteskab – nogle problemer, og det er derfor et rimeligt krav, at de får en lempelse i arveafgiftsmæssig henseende. De skal gøre noget for det, for de skal oprette testamente, og det kan indskydes her, at det også forud for i fjor var gældende lov, at personer, der har været gift med hinanden, men som ikke længere lever sammen, når de er fraskilte eller fraseparerede kan indsætte hinanden som arvinger efter testamente og derved opnå samme arveafgift, som hvis de var i ægteskab. Skal man stille dem bedre end folk, der lever sammen og har gjort det i et åremål? Det kan jeg ikke helt forstå.

Der er derfor grunde til på dødstidspunktet at yde samboende personer en lempelse. Denne lempelse går ikke så vidt, at de stilles som ægtefolk. Det er helt klart, og ministeren har sagt, at der hverken er adgang til at hensidde i uskiftet bo eller til at gøre brug af arveafgiftslovens § 14 A, der sidestiller med uskiftet bo, når man ikke har livsarvinger. Ægtefolk stilles bedre end andre, og det skal de også, bedre end alle andre, bortset fra –